Şi de astă dată
COLECTURA GHEORGHE STĂNOIU
va fi preferată de
TOATĂ ŢARA ROMÂNEASCĂ
Sfert loz 250 lei jumătate 500 lei loz întreg 1000 lei
LOTERIA DE STAT
Provincie cec (mandat) poştal sau ramburs
CENTRALA BUCUREŞTI, LIPSCANI 83-85

Indrăzneaţa tâlhărie din Fălticeni

10 Ianuarie

O îndrăzneaţă tâlhărie a fost săvârşită în str. Botoşani, aproape de bariera oraşului, în plină zi, în următoarele împrejurări:

La ora 4 d. a. au intrat în fostul local de cârciumă al evreului Iosub Zalmanovici, din str. Botoşani, trei inşi, dintre cari unul îmbrăcat orăşeneşte, foarte elegant şi doi cu sumane.

Au trecut prin odaia unde a fost cârciuma şi s'au dus în odaia de locuinţă, unde se aflau Iosub Zalmanovici, soţia sa şi o domnişoară venită în vizită.

S'au recomandat: primul, inspector financiar, iar ceilalţi doi din poliţia legionară, cerând evreului să vadă pivniţa, spre a se constata dacă i-au mai rămas ceva băuturi, după data de 1 Ianuarie, când s'a făcut închiderea localurilor de cârciumă evreeşti.

Doi din ei au coborît, împreună cu fostul cârciumar în pivniţă, iar unul a rămas în odaie cu soţia cârciumarului şi domnişoara venită în vizită. După vreo 15 minute s'au întors din pivniţă, unde se găsise o cantitate mică de vin şi s'au aşezat la masa din odaie, spre a dresa procesul-verbal de cele constatate.

In timp ce unul — acel îmbrăcat orăşeneşte — scria, ceilalţi doi au spus că au ordin să facă şi o percheziţie, spre a vedea dacă nu se află în locuinţă manifeste comuniste şi urmaţi de d-na Zalmanovici, au cercetat toate odăile, fără a găsi nimic.

Bucuroasă că nu s'a găsit nimic, d-na Zalmanovici s'a oferit să facă inspectorilor câte o cafea, însă a fost refuzată. Inspectorul a cerut să le dea puţin rom. Li s'a pus la dispoziţie o sticlă de rom, pe care, încet-încet, au golit-o.

La sfârşit au pus pe fostul cârciumar să iscălească procesul-verbal, cerându-i să declare şi ce sumă de bani are în casă.

La răspunsul acestuia că n'are bani, cei trei necunoscuţi au scos revolverele ameninţându-i că-i împuşcă pe toţi dacă nu le spune unde sunt banii.

Unul din bandiţi a scos o frânghie, legându-i pe cei ai casei, unul de altul şi apoi de un pat, cerând insistent să spună unde sunt banii.

Soţul n'a scos nici o vorbă, însă soţia, de groaza ameninţărilor, a spus că în odaia de alături, în somiera patului, se află sumă de 75.000 lei. După puţină căutare, banii au fost găsiţi şi luaţi.

La ora 6 jum. seară bandiţii au pus victimelor câte un căluş în gură, părăsind casa şi lăsând uşa deschisă, fapt care după puţin timp a atras atenţia vecinilor. Aceştia, intrând în casă, au descoperit cele întâmplate.

Fiind anunţată imediat poliţia, a sosit la faţa locului comisarul de serviciu Hanciu, cu o echipă de gardieni şi agenţi. Punându-se în urmărirea hoţilor, s'au îndreptat în primul rând spre gara oraşului, situată în apropiere de locul unde s'a săvârşit tâlhăria, căci la ora 8 era plecarea trenului. Hoţii însă n'au fost găsiţi la gară. Echipele de gardieni şi agenţi au plecat apoi în diferite direcţii, continuând urmărirea, sperându-se că în scurt timp îndrăzneţii bandiţi vor fi arestaţi.

Ravagiile gerului în jud. Tutova

Bârlad, 10 Ianuarie

De câteva zile un ger aspru s'a abătut asupra judeţului nostru.

Zăpada a căzut în mare cantitate iar grosimea trece de o jumătate de metru.

In apropiere de comuna Docani a fost găsit mort de ger locuitorul Neculai Tomiţă, din acea comună.

Asemeni, în noaptea trecută, 12 locuitori din comuna Docani, pe când se întorceau spre casă dela oraş din cauza viscolului au rătăcit drumul.

Norocul lor a fost că au nimerit la o moară din apropiere de comuna Odaia-Bursucani, unde s'au adăpostit scăpând cu viaţă.

Alt lot de refugiaţi români, repatriaţi din Basarabia

Iaşi, 9 Ianuarie

Am relatat că Miercuri noaptea prin punctul de frontieră Ungheni (Iaşi) un nou lot de 103 refugiaţi români, repatriaţi din Basarabia. Aci s'au bucurat de o bună primire, dându-li-se îmbrăcăminte, încălţăminte, căci mai toţi erau aproape goi şi într'o stare de mizerie fizică şi morală nemaiîntâlnită.

„Ajutorul Legionar" a împărţit încălţăminte la toţi copiii, care erau desculţi, alţii greu bolnavi, iar la oamenii maturi, femei şi bărbaţi, li s'a dat rufe, îmbrăcăminte şi bocanci. Este greu de descris bucuria mare ce s'a făcut acestor oameni, cari cu lacrămi în ochi povesteau umilinţele şi fărădelegile la cari au fost supuşi, la un moment dat fără nici o speranţă de salvare.

Iată numele noullor refugiaţi: Chişinău; Alex. Blăniţă, cu fii Anatalie şi Vladimir, din Chişinău; Tudor Zugrav, meseriaş, din Chişinău; Olga Munteanu, cu fii Petru şi Elena; Enache Dragan, frizer; Iuliana Jitarciuc, cu copii Gheorghe şi Lidia, al cărei soţ este funcţionar la prefectura jud. Iaşi; Eufrosina Crăciun, cu copii Vladimir, Elena Raisa şi Petru; Maria Huştiuc cu Neculai, fiu; Maria Puiu, cu Liviana, fiică; Parascovia Lefter, casnică, cu copii Alexandra, Maria şi Neculai; Profira Moldoveanu, învăţătoare, cu Liviu, fiu; Elisabeta Jianu, cu copii Maria şi Elena; Olga Vlah, profesoară, cu copii Natalia şi Iuliu; Ecaterina Decev, casnică; Constanţa Păun, cu copii Ioan şi Nicolae; Anastasia Lungu, cu copii Ana, Domnica şi Lida; Teodosia Jantoveanu, cu copii Ecaterina, Iulia, Maria şi Gheorghe; Ştefania Gheorghiu, văduvă; Varvara Frunză, casnică; Varvara Harconiţa, cu copii Ana şi Leon; Elisabeta Pomană, casnică; Evdochia Brinenco cu Ioan, fiu; Agripina Mocanu, casnică; Ioan Maftei, agricultor; Gheorghe Zamfir, comerciant; Alex. Busuioc, funcţionar de bancă; Tudora Sandu, casnică; Maria Răşinaru, cu Nicolae, fiu; Ioan Iftimov, agricultor; Grigore Zaharenco, agricultor; Ana Bunduc, casnică; Nadejdea Tasciuc, cu Ana şi Eugen, fii; Nichifor Neamţu, elev; Alex. Marzuchievici, cu fiul Vladislav; Raisa Roman, elevă; Vitalie Roman, elev; Ecaterina Tomescu, cu copii Raisa, Nicolae şi Lidia; Ioan Zahalciuc, funcţionar, cu copii Zenovia şi Silvia; Const. Brin, pensionar cu copii Liubov şi Milita; Solomonia Mirciuc, cu Serghei, fiu; Ana Ifrosi, cu copii Teodor, Viorica şi Maria; Elena Barbu, pensionară, cu Margareta fiică; Sofia Cerchez, casnică; Petre Apostol, agricultor; Vasile Dunav, croitor; Eugen Guma, judecător, cu soţia; Vasile Ivan, contabil, cu soţia; Ana Cecan, contabilă; Maria Lupuşor, cu copii Minodora, Natalia şi Ioan.

Toţi refugiaţii vin din Chişinău. Majoritatea au plecat mai departe, la Buzău, câţiva au rămas în localitate. Probabil că zilele acestea va mai sosi un alt lot de refugiaţi.

Noul orar al trenurilor la Bârlad

Bârlad, 10 Ianuarie

Până la noui dispoziţiuni, sosirea şi plecarea trenurilor din staţia Bârlad se va face astfel:

Personal Bârlad-Fălciu plecarea 7, personal Bârlad-Galaţi plecarea 10.25, personal Bucureşti-Iaşi sosirea 9,17 plecarea 9.40 personal Galaţi-Bârlad sosirea 9.32 personal Iaşi-Mărăşeşti sosirea 10,03 şi plecarea 10.11, personal Mărăşeşti-Iaşi sosirea 14,20 şi plecarea 14,28, personal Bârlad-Fălciu plecarea 14.40.

Automotor Rapid Iaşi-Bucureşti sosirea 15,10 şi plecarea 15,56.

Personal Fălciu-Bârlad plecarea 15,10, personal Fălciu-Bârlad sosirea 18,32.

Automotor Rapid Bucureşti-Iaşi sosirea 20,09 şi plecarea 20.12.

Personal Galaţi-Bârlad sosirea 21,36 şi personal Iaşi-Mărăşeşti sosirea 22,03 şi plecarea 22,13.

S'A DESCHIS
BERĂRIA
RESTAURANT
BAVARIA
Bul. Brătianu 3-5 (Colţ B-s. Enei) Telefon 4.10.49

O rugăminte pentru ministerul educaţiei naţionale

Suntem rugaţi să publicăm următoarele:

Invăţătorii şi învăţătoarele din întreaga ţară, respinşi la examenul de gr. II în anul 1937, roagă pe Domnul Ministru al Educaţiei Naţionale să revină asupra examenului de gr. II, care se va ţine la 1 Martie a. c. să admită ca tezele făcute la ultimul examen din 1937, pe cari s'a obţinut notele dela 7 în sus, să fie valabile, urmând ca învăţătorii să intre doar la oral, ca o continuare a examenului. Cererea noastră este justă, căci tezele noastre sunt date şi reuşite, întocmai cum prevede noua programă.

Aşa se procedează la profesori, aşa şi în alte ţări. Toate lucrările scrise din trecut sunt pe la şcolile normale, pe unde s'au dat examenele.

Cerem aceasta ca o uşurare pentru învăţători, cărora s'a făcut atâta nedreptate a examenul trecut, când la oral au fost respinşi pentrucă trebuia atins procentul celor căzuţi.

Doi vagabonzi mor subit

Timişoara, 11 Ianuarie

Intr'un grajd, din str. Petru Rareş 3, a fost găsit mort vagabondul Carol Constantin, de 62 ani.

Cadavrul a fost transportat la morgă.

*

In piaţa Traian, vagabondul Victor Sotea, de 47 ani, a căzut în nesimţire.

Fiind transportat cu Salvarea la spital, a încetat din viaţă.

Noui comisari de românizare

Themy Blaciotti se numeşte în calitate de comisar de românizare pe lângă Soc. „Finanţe şi Industrie" str. Poetul Macedonschi Nr. 3, Bucureşti şi pe lângă „Grassiany O. S. Brecher", str. Oituz Nr. 3, Bucureşti.

D. Mircea L. Craja se numeşte în calitate de comisar de românizare pe lângă întreprinderea „Leon A. Feller" str. Doamnei Nr. 3 şi pe lângă „Tifassur", S. A. R., splaiul Unirii Nr. 179.

Se ridică măsura instituirii unui comisar de românizare pe lângă S. A. R. pentru comerţul ţiteiului şi industria de petrol fost „L. Sanielevici", numirea d-lui avocat N. Matei în această calitate încetând pe data prezentei deciziuni.

D. general Ion Antonescu răspunde telegramei trimisă de primarul Aradului cu prilejul Anului Nou

Arad, 10 Ianuarie

D. primar dr. Emil Monţia a trimis cu ocaziunea anului nou o telegramă de felicitare d-lui general I. Antonescu, conducătorul Statului, la care a primit următoarea scrisoare:

„Generalul Ion Antonescu, mulţumeşte populaţiei municipiului Arad, pentru urările primite şi vă roagă să primiţi şi transmiteţi cele mai calde urări de fericire pe anul 1941".

S'a descoperit preparatul ideal care purifică sângele, curăţă faţa şi corpul

Produsul s'a realizat în America, în provinciile Kansas şi Nebraska, fiind extras din rădăcini de plante exotice cari dau preparatul „Furunculanol".

Acest neîntrecut medicament curăţă sângele şi are proprietatea de a distruge microbii stafilococi, fără a pune în primejdie pe cel care-l întrebuinţează.

De un an de când se întrebuinţează „Furunculanol", rezultatele strălucite de până acum şi mai ales încercările din clinici l'au afirmat ca pe un preparat neîntrecut.

Se foloseşte cu deplin succes la rănile cu puroi, erupţii, exeme, gingivite, flegmoane, amigdalite purulente, sinuzite supurate, coşuri, riduri şi alte boli de piele.

„Furunculanol", este aprobat de Ministerul Sănătăţii şi costă Lei 120 — plus 30 lei porto.

Depozit principal la farmacia „Haneş", Bucureşti, Calea Victoriei 124. 26

Dela Camera de Comerţ din Iaşi

Iaşi, 9 Ianuarie

La Camera de comerţ din localitate s'a primit un memoriu din partea comercianţilor creştini, care arată că la Iaşi preţul gheţei artificiale este de 3 lei kgr. şi că nu mai au dreptul să se aprovizioneze şi cu ghiaţă naturală din altă parte, în timp ce în alte oraşe preţul gheţei artificiale este de numai 0.80 lei kgr., iar comercianţii au dreptul să se aprovizioneze şi cu gheaţă artificială.

In consecinţă comercianţii cer dreptul de a se aproviziona şi cu ghiaţă naturală.

Camera de comerţ a făcut o intervenţie în acest sens la primărie, încă mai demult, obţinând în parte satisfacţie pentru comercianţi. In urma acestui memoriu Camera a făcut o nouă intervenţie, prin care cere să se aprobe comercianţilor să se aprovizioneze şi cu ghiaţă naturală.

Instalarea Eforiei Sanitare a oraşului Bârlad

Bârlad, 10 Ianuarie

Ministerul sănătăţii a numit pe termen de 4 ani în Eforia Sanitară a oraşului Bârlad şi jud. Tutova următoarele persoane:

Dr. Horaţiu Comaniciu prefectul judeţului Tutova preşedinte, dr. C. Diaciu medic primar al jud. vice-preşedinte, membri, d-ra dr. Lucia Galin medic şef al oraşului Bârlad, d. Cezar Ivanovici şeful asigurărilor sociale Bârlad din ministerul muncii şi ocrotirilor sociale şi d. dr. Eminescu Irofte medic-director al spitalului Bârlad.

Instalarea acestei Eforii Sanitare s'a făcut în ziua de 4 Ianuarie 1941.

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie au schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviţi la reînnoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticheta abonamentului expirat.

Originea urmăritorului se pierde în noaptea timpurilor.

Un istoric eminent — substantivul nu merge fără adjectiv — a publicat de curând un volum de 493 pagini, pentru a dovedi că Troia, sau mai bine zis căderea ei precum şi rezultatele războiului troian se datoresc unui membru al acestei confrerii: Paris care a urmărit pe Elena pe când aceasta din urmă se reîntorcea dela bae.

Până acum se credea că Elena l-a urmărit pe Paris. Dar se pare că adevărul e altul.

Antoniu a urmărit pe Cleopatra, iar eroii romanelor medievale încep prin a urmări pe viitoarea eroină într'o „frumoasă zi de primăvară" sau într'o zi ceţoasă de toamnă".

Rétif de la Bretonne urmărea femeile din motive literare. Vroia să obţină dela ele povestea vieţii lor.

Dacă istorisirea era interesantă, alerga la tipografie, unde culegea el însuşi, fără să scrie, iar aventura trecea la activul imaginaţiei sale.

Gerard de Nerval urmărea femeile, dintr'un capriciu poetic. Le privea din spate şi nu le depăşea niciodată din teama de a nu avea decepţii. Vroia să rămână cu o imagine ideală a necunoscutei din faţa lui.

Din păcate, ca de obiceiu, descendenţii au degenerat. Gourmandul *a luat locul* gourmet*-ului.*

URMĂRITORII

Astăzi urmăritorul vorbeşte, — de cele mai adeseori prea mult, dată fiind calitatea discursurilor.

Zoologii disting trei specii principale de urmăritori: urmăritorul cu bună ziua sau cu bonjurul (ca şi hoţii de bunădimineaţa); urmăritorul cu umbrela şi urmăritorul cu batista.

Urmăritorul cu bună ziua, a rămas la abecedarul artei. După ce a urmărit cinci minute pe victimă, i se adresează:

— Scuzaţi, vă rog... Parcă v'am mai văzut undeva... In orice caz, sunt sigur că ne cunoaştem...

Zece răspunsuri din unsprezece sunt negative. Cu atât mai rău pentru cel de-al unsprezecilea!

Dar în cele zece prime cazuri, urmăritorul a prevăzut obiecţia, nu dă înapoi şi reîncepe atacul:

— E curios! Ce asemănare! Totuşi ar fi trebuit să-mi dau seama... Madam Ciorogârleanu, cu care v'am confundat, nu e atât de bine ca dumneavoastră!

Urmăritorul se întrerupe pentru a-şi savura madrigalul. Victima grăbeşte pasul.

Dar urmăritorul nu renunţă. Dacă e seară, spune:

— Nu vă este teamă să mergeţi singurică la ora asta?

Sau dacă e ziuă:

— Nu vă e frică să mergeţi singură prin cartierul ăsta? Daţi-mi voe să vă ofer braţul. Sunt om de onoare...

Urmăritorul îşi decerne singur această calitate, greu de verificat din lipsă de martori.

Atacul continuă în ritm accelerat, afară de cazul când nu se produce o încetinire vinovată.

Urmăritorul cu umbrela nu se deosebeşte de cel precedent, decât prin felul de a intra în scenă. Afară de asta, nu poate opera decât cu învoirea barometrului. Furtunile şi lapoviţele sunt pentru el semnul începerii sezonului de vânătoare:

— Imi permiteţi să vă ofer umbrela?

Uneori apare şi pe timp frumos, bine înţeles fără ustensile:

— Imi permiteţi să vă ofer umbrela?

— Care umbrelă, domnule? Eşti nebun?

— De ce, stimată doamnă?

— Fiindcă văd că nu ai nicio umbrelă...

— E adevărat. Dar vă rog să observaţi că ar fi inutil: nu plouă.

Urmăritorul cu batista e mult mai ingenios.

Prima investiţie: o batistă de mătase.

Speze de întreţinere: spălatul susziset batiste.

Vocabularul e şi el destul de restrâns:

— Coniţă, aţi pierdut batista!...

Acesta e prologul. Scena se desfăşoară mai departe conform prescripţiunilor repertoriului.

Eventualităţi: victima răspunde uneori:

— Intr'adevăr, domnule. Vă mulţumesc...

Şi luând batista îi întoarce spatele şi se îndepărtează lăsându-l mofluz.

Dar nu e singurul risc al profesiei.

Urmăritorii sunt expuşi la:

A-şi urmări propria nevastă *Sau nevasta unui prieten* *Sau propria soacră*	din spate
Să dea peste bărbat *Sau peste un frate* *Sau peste un tată*	din faţă
Să-şi debiteze proza unei femei cu un singur ochiu *Sau care se uită cruciş*	din profil
Să primească o scărmăneală	din profil din faţă din spate

Cazuri redibitorii: miopia.

Condiţiuni exigibile: sportivitate, îndrăzneală şi prestanţă.

In categoria „urmăritorilor" nu intră individul brutal care face necesară intervenţia gardianului public. Acesta este un simplu braconier, care compromite breasla.

Din nenorocire, breasla dispare şi aşa din cauza plictiselii:

— M'am plictisit, monşer, spunea un urmăritor.

— De ce? Victimele au început să se revolte?

— Dimpotrivă!

— Ştii, Aneto, c'am pozat pentru un tablou intitulat: muma pădurei şi zâna!

— O! şi pentru zână cine a servit de model?...

ET CAETERA

— Am auzit că Miţa şi Frosa s'au împăcat.

— E adevărat. Şi-au recunoscut reciproc greşelile şi acum au devenit cele mai bune inamice din lume.

*

— Mai slăbeşte-mă cu Vasilescu, monşer! Vorbeşti bine despre el, fiindcă sunteţi prieteni.

— Nu. Este prietenul meu pentru că nu-l pot vorbi decât de bine.

*

— Băete, vreau să te faci avocat. E o meserie bănoasă.

— Eu? Eu care voiam să fiu poet?

— Lasă, lasă... Fă avere cu avocatură şi apoi n'ai decât să faci şi versuri... La nevoe, poţi să le faci mai lungi, ca să câştigi timpul pierdut!

*

— Te văd mereu pe la madam Mehedinţeanu...

— Intr'adevăr. Femeia asta îmi aminteşte de trecuta mea tinereţe.

— Zău?

— Da. Iar ea îşi închipue că-mi mai aduc aminte de a ei.

*

Două actriţe stau de vorbă:

— Joci în ultima revistă a lui Kiriţescu?

— Da. Am un rol grozav.

— Ce rol?

— Fac pe Virtutea.

— E un travesti!

FILME

— Ce doriţi?

— Un costum şi instrumentele de ski.

— Vă rog s'alegeţi... Iată pentru cap, pentru corp, pentru picioare... Iată şi aparatele... Vă opriţi la acestea?... Aşa.. Preţul? Opt mii.

— Eu nu vreau să cumpăr, ci să împrumut.

— Nu obicinuim... Cine le-ar primi după ce ar fi uzate?

— Vă garantez că vi le restitui după o oră şi la fel cum le primesc.... Nu fac decât să mă îmbrac şi să mă desbrac. Iată şi cauţiunea, ca să vedeţi că corbesc serios.

Negustorul convine. Clienta se schimbă chiar în prăvălie, achită cei cinci sute lei ceruţi, se admiră în oglindă, zâmbind satisfăcută, şi un taxi o depune la poarta Cişmigiului.

După ce se aşează în faţa fotografului ambulant, în poziţia celei mai grele figuri de ski, se înapoiază la prăvălie, predă lucrurile împrumutate, şi, odată ajunsă acasă, anexează zece fotografii la următoarea scrisoare, adresată unei foste colege de şcoală, stabilită la Predeal:

„Draga mea, Te rog să-mi faci un mic serviciu şi o mare plăcere. Pune în cutia oficiului din localitate alăturatele cărţi poştale, ca să fie stampilate acolo. Ţin foarte mult să fac cadou de Anul Nou celor mai bune prietenie, rămase în Bucureşti, câte o fotografie de-a mea, luată în momentul când skiez pe Cioplea şi Susai. Sunt sigură că vor suferi de insomnie cel puţin două nopţi. Iţi stau la dispoziţie pentru servicii similare şi-ţi urez sărbători mai fericite de cât ale lor".

Don José

LUPUL ŞI LEUL

FABULĂ DE ESOP

E o întâlnire rară, ce e drept,
dar s'a întâmplat
Ca un leu şi-un lup odată,
Intr'o ţară 'ndepărtată,
Să se afle la-olaltă,
Când nici nu s'au aşteptat.
Lupul, democrat din fire, îşi
vedea tihnit de treabă,
Nu-i păsa că leul falnic
Mârâind prelung şi jalnic
Se apropia şăgalnic
Călcând greu prin crăci şi
iarbă.
Sfâşia cu lăcomie oaia care se
sbătea,
Alegând carne şi gioale,
Ce era mai bun şi moale
După gusturile sale,
Iar la leu nici că privea.
„Regele" surâde'n sine, ţine la...
egalitate,
Nu vrea lumea ca să zică, —
Nici chiar fiara cea mai mică,—
De leu că îi este frică,
Dar... dreptatea e dreptate!
De aceea 'şi drege glasul
şi-l întreabă cu 'ntristare,
Pe un ton mai mult de şagă:
— „Au, nu ştii, lupule dragă,
Ce ştie o lume'ntreagă
Dela munte pân' la mare?"
— „Ce anume?" face lupul care
nu a înţeles.
— „Ce anume? Vai, sărmane.
Prostu'le şi gogomane,
Păi... preceptele umane
Pentru-obştescul interes,
Chiar de mine aplicate şi păzite
cu sfinţire!
Te întreb, dreptu-i să fie
Unul gras de bogăţie
Şi-altul mort în sărăcie?
Eu zic că e nesimţire
Şi oprobiu pentru noi!... Cu cei
drepţi nu vrei să semeni?...
Ia', te rog frumos, fă bine
Prada s'o împarţi cu mine,
Doar aşa vede — oricine
Că şi fiarele sunt... oameni!"
Lupul care mestecase şi 'nghiţise
tot mereu,
Se sbârleşte, se'ndoeşte,
Şade'n loc şi se gândeşte.
Leul cască şi grăeşte:
— „Ce-i al tău e şi al meu!"
Ruşinat din cale-afară, lupul
rupe oaia'n lut
Şi oferă jumătate
Leului: — „Poftim fârtate
Şi, te rog, aibi bunătate
Să mă erţi căci n'am ştut".

*

Viaţa îşi urmează cursul şi-au
trecut bune şi rele.
Intr'o noapte căduroasă,
Pe o coastă luminoasă,
Lupul stă cu limba scoasă
Şi flămând urlă la stele.
Simte însă cum îi vine pe la
nări, de-l răscoleşte,
Un miros plăcut de sânge
Care inima îi frânge.
De odată nu mai plânge
Şi inseninat zâmbeşte
Căci la doi paşi, mai la vale,
stând călare pe-o jivină,
Se'ndeletnicea în lege
Membrele ca să-i deslege
Prea cinstitul leul-rege.
— „Slavă pronie divină, —
Zice tare lupul nostru, — leule,
fii bun şi 'mparte
Prada pe din două cu mine
Căci aşa zisesi că-i bine
Şi că vede oricine..."
— „Cată-ţi drumul mai de-
parte, —
Furios îl întrerupe leul devenit
Tezeu, —
Eşti nătâng şi greu la minte.
Nu ţi-am spus, adu-ţi aminte,
Ştii că „Regele" nu minte:
Ce-i al meu... e doar el meu?"

MORALA

Şade lupul şi socoate
Cu nespusă întristare:
„De când lumea şi pământul
E dreptate şi... dreptate,
Dar dreptatea cea mai bună
E a celui ce-i mai tare".

în româneşte de AX. PONI

— O! blestemato, ai noroc că-mi trebue picioarele la fugă, altminteri ţi-aş repezi câteva în coaste, de ai vedea stele verzi!

GEORGE AURIOL

Recunoştinţa

Auzind că am nevoe de un secretar, unul din prietenii mei mi-a recomandat deunăzi un om care avea un picior de lemn, spunând că, dacă voi lua în serviciul meu pe omul acesta, o să fiu cât se poate de mulţumit. Redau mai la vale cunoştinţa pe care am avut-o cu omul meu, eri dimineaţă.

— Cioc! Cioc! Cioc!

— Intră.

In pragul uşei se ivi insul recomandat de prieten.

— Dvs. sunteţi d. Auriol?

— Da.

— Viu din partea d-lui Borjeon.

— Foarte bine. Şezi pe un scaun. Istoriseşte-mi cum ai ajuns să ai un picior de lemn?

— Piciorul îmi lipseşte din pricina unei călătorii pe care am făcut-o prin lume.

— In ce an ai părăsit Parisul?

— La 7 Noembrie 1920, când am plecat în Canada, de unde m'am îndreptat spre Nord-Est.

— Văd că eşti chel. Ai rămas aşa de pe urma vreunei boli?

— Nu, am fost scalpat de un indian!

— Ai stat mult în Nord-Est?

— Nu. Mi-am dat seama repede că este tare greu să câştig existenţa acolo!

— Unde te-ai dus după aceea?

— La New-York.

— Ce-ai făcut acolo?

— Am fost pe rând farmacist, cântăreţ, negustor, scafandru, profesor de franceză şi paznic de închisori.

— Ai fost şi prin Africa?

— Da, la şeful tribului Bum-Bum, ca pedicurist. Dar a trebuit să părăsesc serviciul din pricina unei aventuri galante. Am fugit, noaptea, cu o barcă şi, vreme de 75 ore, cu ceasul în mână, am fost doar o jucărie a valurilor, apoi am căzut în mâinile antropofagilor din insula Taho.

— Cum de nu te-au mâncat?

— Eram sortit să figurez pe lista marelui banchet din ziua de 22 Iulie în calitate de friptură, dar în momentul când trebuiau să mă frigă, războinicii tribului Bulu au năvălit peste tribul Taho şi m'au răpit.

— Şi tribul Bulu era antropofag?

— Da. Şeful lor mi-a spus: domnule, avem obiceiul să mâncăm orice prizonier, dar fiindcă porcii de Taho-teni te-au condamnat, noi te graţiem!

— Ai stat mult la ei?

— Doar şase luni.

— Dece ai plecat?

— Din pricina dorului de patrie! Şeful antropofagilor m'a condus plângând până la vaporul care m'a readus acasă. Plângea de ţi se rupea inima. I-am spus: „nu mai plânge, imediat ce ajung acasă, îţi voi trimite şase ceasornice de aur pentru copiii tăi!"

— Şi le-ai trimis?

— Nu. In patria mea mă aştepta o mizerie grozavă. Am fost nevoit să mă fac lustragiu ca să pot trăi. Era cu neputinţă să pot strânge banii trebuincioşi spre a cumpăra ceasornicele ce le făgăduisem.

— Şi atunci ce-ai făcut?

— Amintindu-mi de slăbiciunea pe care o au aceşti sălbateci pentru anumite bucate, mi-am tăiat un picior, piciorul stâng, l'am sărat şi l'am trimis şefului tribului rugându-l să-l mănânce fără remuşcări, în amintirea mea...

Ce vreţi, îi datoram foarte multă recunoştinţă, şi asta era singura cale prin care mă puteam plăti!

HUMOR

— M'am plictisit! Viaţa a devenit nesuferită!

— Nu găsesc.

— Nu te plictiseşti niciodată?

— Nu.

— Cum faci?

—Foarte simplu: plictisesc eu pe alţii.

*

— Chelner, aţi scumpit iar coniacul?

— De ce mă întrebaţi?

— Fiindcă văd că paharele sunt mai mici ca eri.

— Aşa este. In schimb, sticla e mai mare.

*

— Il cunoşti pe Pătârlăgeanu?

— Foarte bine.

— Om de convingeri?

— El? Işi schimbă ideile odată cu cămaşa.

— După cum văd n'o să moară de prea multă consecvenţă.

— Nu. Dar se va ruina plătind spălătoreasa.